

vente at nogen Tanke af mig i denne Vei kunde blive til nogen Nytte. Jeg har altsaa snart i 18 Aar ikke synderlig tænkt herpaa — Ak! man glemmer let hvad man ikke dagligen arbejder paa. — Deres venskabelige Forlangende, at jeg skulde opsætte mine Tanker, har jeg ikke kunnet nægte mig at opfylde; men disse Par Aftenstunde jeg har havt at disponere til dette Arbeide, har været alt for kort Tid for mig at sætte mig ind i en saa vigtig Sag. Jeg har altsaa ikke kundet consulere hverken mine Favorit-Bøger eller mine gamle Annotationer — jeg har altsaa ikke været i Stand at levere Dem andet end dette Ruskumsnusk. Tilgiv det! —

Iøvrigt har De Selv saa lyst Blik i almindelige Anliggender, og alle de gode Herrer som nu ere beskæftigede med Affairerne i Norge, at ingen andre Bidrag behøves end dem De og de Øvrige kunne give.

Held og Lykke følge Eders Foretagende! og inderlig lykønsker jeg de Mænd som arbeide for Norge, fordi de kunne skabe af Nyt og ikke behøve at stride med noget gammelt Cassabelt. —

Kjøbenhavn den 1ste April 1814¹. —

20.

Betænkning og Forslag i Anledning af den 2^{den} § i Udkastet til en Constitution for Kongeriget Norge. —

I en liden Stat, hvor der ikkun er taalt en eneste, nemlig den evangelisk Lutherske Religion, hvor der ikke er store Stæder, som kunne ventes at trække Fremmede i Mængde til sig, og hvor Indbyggerne ere fyrige og have en levende Phantasie, bør frie Religionsøvelse, efter min Formening, ikkun tilstedes de christelige Religions-Secter. For Staten kan ikke ventes noget betydeligt Gode derved, at ubehindret offentlig Gudsyndelse tilstaaes alle andre Religions-Secter; derimod kan stor Skade befrygtes deraf. — Det nye behager ofte blot fordi det er nyt; den Eenfoldige, som ikke bryder sig om, ligesaa lidet som han formaaer, at undersøge og overveje førend han vælger, eller ret-

¹ I møtet den 7de mai meddelte Falsen, at dette skrift var forfattet av en i Danmark værende svensk mand ved navn Gyllembourg [C. F. (Gyllembourg) Ehrensvärd]. Slutningen fra: „Men De er vel allerede kjed af mit Snak“ er overstrøket.

tere blot omskifter, kan let forledes; — Bedrageren kan, under Skin af Hellighed og religiøs Iver, let tilliste sig hans Formue og forlede ham til Laster, Opsætsighed mod Landets Øvrighed, o: s: v.: — Menneske-Offringer, Afgudsdyrkelse, Bigamie, og deslige, kunde ogsaa da lovligen finde Sted. — Omendskjønt dette sidste just ikke hos os er synderligen at befrygte, bør Constitutionen dog ikke aabne Vejen dertil; den bør tvertimod forebygge endog den blotte Muelighed deraf. — Naar denne § ubetinget antoges, kunde Jesuiter og andre mere eller mindre skadelige Munke-Ordener indtrænge sig, hvilket Fortidens viise Lovgivere med sand Fader-Omhue hidindtil have forebygget. Apostasie, eller Frafald fra den herskende Religion kan vanskelig forebygges, naar alle Religioner offentligen udøves. — At straffe Apostaten stemmer idetmindste ikke overeens med hiin udmærkede Tolerants. — Skadeligt vilde det ogsaa, efter min Formening, være, om Landets Indbyggere, af den herskende Religion, havde Tilladelse til at lade deres Børn oplære og opdrage i andre Religioner. —

Jeg holder altsaa for, at denne § bør forandres saaledes:

Den evangelisk-Lutherske Religion forbliver Statens offentlige Religion. Alle Christelige Religions-Secter tilstedes frie Religions Øvelse; dog ere Jøder og Jesuiter fremdeles udelukkede fra Adgang til Riget. — Munke-Ordener maae ikke taales. — Landets Indbyggere, som bekjende sig til Statens offentlige Religion, ere forpligtede til at opdrage deres Børn i den samme. —

Eydsvold d: 4de May 1814. —

WFKChristie

21.

Betænkning og Forslag i Anledning af den 7de § i Udkastet til en Constitution for Kongeriget Norge.

Jeg holder for at Mand af Qvinde ogsaa bør kunne arve Tronen naar Mand af Mand ikke er til i nogen af de arveberettigede Linier. — Man bortfjerner derved de Ulykker, som kunne befrygtes af Konge-